

# DE STER VAN NEDERLAND



1 NOVEMBER 1935

No. 21

40e JAARGANG

„De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk; zij is niet opgeblazen.“ I Kor. 13:4.



De Heuvel Cumorah en het Monument van den Engel Moroni.

(Zie „De Ster“ van 1 September 1935, blz. 273-282).

## OPENBARING IN MODERNE TIJDEN

door President Wilford Woodruff

Ik zou graag iets tot de Laterdaagsche Heiligen, die hier vanmiddag zijn bijeengekomen, willen zeggen, indien ik het geloof der heiligen mag hebben en de Geest van God mij zal leiden. Vanmorgen, voor ik naar de vergadering ging, bekeek ik met groote belangstelling enkele schilderijen van Mozes Thatcher — „Christus voor Pilatus” en „Christus op Calvarie”. Ik dacht zoo, terwijl ik er naar keek, dat de Heiland, zooals broeder Joseph F. Smith gezegd heeft, werkelijk beneden alle dingen is afgedaald. Hij kwam naar de aarde, werd uit een vrouw geboren in een door den Vader vastgestelde tijdsbedeeling en ontving een vleescheijken tabernakel. Zie Hem van den kribbe naar het kruis gaan, door het bloed naar de Hem aangewezen genadetroon, in armoede en ontbering, voor zoover wij weten nimmer met eenig geld. Denkt even aan den korten tijd, waarin Hij na Zijn aanstelling door den Vader in het vleesch arbeidde — drie en een half jaar.

Ziet op het lijden, dat Hij heeft doorgemaakt, het werk, dat Hij verrichtte — de organisatie van de Kerk van God, het aanstellen van twaalf apostelen, van zeventigers en enkele dicipelen, die hem gedurende dien tijd volgden. Bedenkt dan ook, dat niet alleen Hij werd veroordeeld en gekruisigd, Zijn bloed voor de verlossing van het menschdom vergoot, doch een elk Zijner apostelen werd voor het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus ter dood veroordeeld, uitgezonderd Johannes de Openbaarder. Zij konden hem niet dooden, omdat de Heere hem had aangewezen om te leven, anders zou hij, evenals de anderen, ter dood zijn gebracht. Terwijl ik naar den aan het kruis genagelden Heiland keek — een Jood, uit de lendenen van Abraham en David, veroordeeld door zoowel de Joden als de Heidenen, dacht ik aan onze eigen toestanden in deze bergen.

Wij hebben als een volk 60 jaar mogen doorbrengen. Waarom hebt u heden het presidentschap bij u? Waarom wonen de apostelen in uw midden, loopen ze na 60 jaar veilig op straat? Waarom hebt u meer dan tweehonderd duizend Laterdaagsche Heiligen in deze bergvalleien te zamen vergaderd, te midden van een bevolking van zestig millioen?

Dit zijn vragen, welke de Laterdaagsche Heiligen in hun gedachten moeten beantwoorden. Er is voor al deze dingen, mijn broeders en zusters, een bedoeling. Wij leven in een andere tijdsbedeeling en in zekeren zin onder verschillende omstandigheden dan de Heiland en de apostelen. Deze heilige mannen, die in die dagen het apostelschap droegen, waren bereid, om met den Heiland hun leven te laten en hun leven was kort in vergelijking met de geschiedenis der Kerk van God in onze dagen. Zij werden allen, op één uitzondering na, gedood en God nam ze tot zich. Hij nam eveneens het priesterschap van de aarde en het bleef

tot 1829 in de handen van God, den Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.

Lange eeuwen gingen voorbij. Millioenen menschelijke wezens werden geboren, vertoefden op aarde, stierven en gingen naar de geestenwereld en voor zoover wij weten, had niet een ziel van hen de macht om onder het menschdom te gaan en de verordeningen van het Evangelie van leven en zaligheid te bedienen. Er waren ongetwijfeld millioenen goede menschen, die handelden volgens het beste licht, dat zij hadden. Er waren zulke mannen als John Wesley, Martin Luther, Wickliffe, Zwingli, Melancton en duizenden anderen, die in hun dagen voortkwamen en het evangelie predikten naar het licht, hetwelk zij bezaten. Doch zij hadden niet de macht, een beginsel, hetwelk na den dood van kracht was, te bedienen. Zij hadden het heilig priesterschap niet.

Nu in onze dagen en bedeeeling zijn we gekomen aan een punt in de wereldgeschiedenis, waarbij dit priesterschap is hersteld. De Heere bracht Joseph Smith voort. Hij kwam te juister tijd. Hij organiseerde een Kerk. Wie was Joseph Smith? Was hij een advocaat? Was hij een doctor in de godgeleerdheid? Was hij wat men noemt een groot man, een geleerd man? Neen, hij was maar een jongen; De wereld zou zeggen een ongeletterde, onwetende jongen. Hij was in de dingen der wereld een ongeleerde jongen. Maar hij was een rein man. Hij kwam door het geslacht van Abraham, Izaäk en Jakob voort. Omtrent hem hebben de vroegere patriarchen en profeten geprofeteerd. Het Boek van Mormon noemt zijn naam.

Joseph Smith werd door den Heiligen Geest geleid en hij werd, in antwoord op zijn gebeden, bezocht door den Vader en den Zoon en de Vader zeide tot hem: „Deze is mijn geliefde Zoon, hoor Hem”. Hij luisterde opletend naar de woorden van Jezus Christus, en bleef dit doen totdat hij, evenals de Heiland, ter dood werd gebracht, ofschoon hij niet werd gekruisigd, omdat dat toen niet de gewoonte was. Ik mag zeggen, dat het mij toen vreemd scheen, waarom de profeet en zijn broeder Hyrum uit ons midden mochten worden weggenomen. Doch Joseph Smith werd op bevel van God en door de macht en openbaringen des hemels verordineerd en legde den grondslag van deze groote bedeeeling en volheid der tijden. Zij werden in de wereld gebracht en verordineerd om deze Kerk van Christus voor de laatste maal op aarde te organiseren, teneinde ze voor de komst van den Zoon des menschen voor te bereiden.

Na zijn dood kwam ik na overpeinzing tot de overtuiging, dat hij was voorbestemd om te sterven — zijn bloed te geven als een getuigenis voor deze bedeeeling. Doch dit neemt het oordeel dergenen, die hem ter dood brachten, niet weg. „Het is noodig, dat de ergenissen komen, doch wee dengene, door wie de ergernis komt.” Zoals ik zeide, was Joseph Smith een ongeleerd man; doch nadien waren zijn leeraars en lastgevers engelen — apostelen,

die in de dagen van Jezus in het vleesch leefden. Hij was in de omstandigheid, dat hij getuigenissen en leeringen ontving van mannen, die de wereld niet wilde ontvangen en hij ontving de macht, om de Kerk te organiseeren op een wijze, waarop de geheele vereenigde christenwereld het niet kon doen. Waarom? Omdat iemand, hoe rijk of hoe geleerd, niet iets kan geven, dat hij niet bezit. Zij hadden niet de macht, deze Kerk te organiseeren.

Van dien dag af tot op heden is deze Kerk blijven voortgaan. Temidden van vervolgingen, temidden van verdrijvingen en moeilijkheden, temidden van dood en verwoesting. Millioenen gevallen geesten hebben zich met millioenen der menschelijke familie tegen deze Kerk gekeerd, doch zij hebben nimmer de macht gehad, ze te verwoesten. Waarom? Omdat de Almachtige God ze wil laten bestaan. De Heere heeft Zion ter opbouwning bestemd. Hij heeft dit door den mond van geïnspireerde mannen laten weten en zij spraken, zooals hun dat door den Heiligen Geest werd ingegeven; en heden zijt gij, die hier in dezen tabernakel te Logan bijeen zijt, voor hemel en aarde hiervan getuigen. Dit is de reden, waarom het presidentschap u heden kan bezoeken. Het is de reden, waarom broeder Thatcher en broeder Merrill heden bij u kunnen zijn en waarom de andere apostelen u kunnen bezoeken, zonder te worden gehinderd. Ware het in deze bedeeeling niet, dat de Almachtige dit beginsel ten uitvoer bracht, dan zou u heden geen apostel kunnen bezoeken; zouden allen ter dood gebracht worden, zij, evenals degenen in andere tijdsbedeelingen dit hebben ondergaan. Doch de Heere heeft dit voorrecht aan U Laterdaagsche Heiligen toegestaan.

Ik voel mij dankbaar jegens God, dat wij leven in een tijd, waarin we de macht hebben om Zion op te bouwen en de woorden der profeten in vervulling te doen gaan. De inwoners der aarde moeten worden gewaarschuwd. Dit is de reden, waarom wij hier zijn; waarom Brigham Young, John Taylor en de twaalf apostelen, die hun zendingen hebben volbracht, op bed kunnen liggen, omringd door vrouw en kinderen en den geest geven en hun lichaam in handen hunner vrienden achterlaten, om naar het graf te worden gebracht. Deze apostelen en ouderlingen, duizenden en duizenden, die heden nog in het vleesch vertoeven, zouden, indien zij daartoe zouden worden geroepen, even gewillig als Petrus en de apostelen in de dagen van Christus hun leven willen geven voor het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. Doch de Heere heeft het anders bedoeld.

De Heere heeft de zwakken dezer wereld gekozen om dit volk te leiden. Joseph Smith was slechts een jonge man toen hij stierf — nog geen 40 jaar. Hij leefde ongeveer 14 jaar na de organisatie van de Kerk. President Brigham Young volgde hem. Wie was Brigham Young? Hij was een schilder en glazenmaker. Hij was een nederig man. Maar de Heere riep hem, om dit volk te leiden. U weet, wat hij gedaan heeft en kent de geest, welke hem bezielde.



De Heere was met hem en hij ging voort om dit volk te leiden door de macht van God en door de openbaringen van Jezus Christus. Hij legde den grondslag van een groot werk in deze bergen van Israël.

Vele vreemdelingen, die ons onlangs hebben bezocht, hebben zich verwonderd en verbaasd over de wijze, waarop Salt Lake City is aangelegd. Ik heb hun verteld, dat ik Brigham Young heb geholpen om in 1847 temidden eener wildernis deze stad te stichten. Er was in een omtrek van een zestienhonderd K.M. geen huis van een blanke te bekennen.

(Wordt vervolgd).

---

## VERSLAG DER EERSTE Z.H.V.-CONFERENTIE

### te Rotterdam gehouden op Zondag 29 September 1935



*Zondagmorgen 8.30 uur.* — Onder leiding van President T. E. Lyon werd de eerste bijeenkomst, bedoeld als getuigenisvergadering van de Z.H.V.-werksters, geopend met het zingen van lied no. 6: „Vast als een rotssteen”, waarna Zr. M. Visch, penningm. der Rotterdamsche Z.H.V., voorging in gebed. „Vergeet niet 't gebed”, werd vervolgens gezongen. Na een welkomstwoord en inleiding van Pres. Lyon werd den aanwezigen gelegenheid tot getuigenis geven geschonken, waarvan werd gebruik gemaakt door 7 leden van Rotterdam, 2 van Overmaas, 1 van Schiedam, 3 van Den Haag, 1 van Leiden, 1 van Den Helder, 3 van Utrecht en 2 verspreide leden. Geëindigd werd met het zingen van lied: „Verlosser van Israël”, waarna Zr. D. van Elzen, huisbezoekster der Haagsche Z.H.V., dankte.

10 uur. Onder leiding van het Rotterdamsche Zondagsschoolbestuur werden gezamenlijk de Zondagsschool-voor oefeningen gehouden, waarna om 10.45 uur de daarvoor in aanmerking komende personen naar de verschillende klassen uitmarcheerden, terwijl voor werksters der Z.H.V. alsmede andere belangstellenden in de groote zaal een speciale vergadering werd gehouden, welke zooals ook de daarop volgende vergaderingen, onder leiding van Zr. Sj. Scheer, Presidente in het Z.H.V.-Hoofdbestuur, stond en waarin de studieplannen alsmede de werkzaamheden voor 1935—1936 werden uiteengezet. Na een inleiding van Zr. Sj. Scheer werd door leden der Amsterdamsche Z.H.V. een demonstratie gegeven, hoe niét en hoe wèl huisbezoek dient te worden gedaan. (Het door de positieve zijde voorlezen van de les zou dan evenwel ter verkrijging van betere resultaten zeer zeker door een korte behandeling der voornaamste punten der les door een der huisbezoeksters kunnen worden vervangen). Zr. J. v. Keizerswaard, secretaresse in genoemd Hoofdbestuur besprak, hoe het liefdadigheidsfonds dient te worden beheerd, waarbij de inkomsten en uitgaven ter voorkoming van verwarring direct moeten worden afgerekend; gezinnen die deze niet noodig hebben en ook niet wenschen, zal geen hulp worden verleend. Alvorens families steun te verleen, moet men zich eerst in verbinding stellen met Maatschappelijk Hulpbetoon, Crisis-Comité enz. en waar de benoedigheden niet door bedoelde instellingen worden verstrekt, kan door de Z.H.V. daarin worden voorzien. Zr. D. Barten, 1e raadgeefster in het Hoofdbestuur, gaf een uiteenzetting der te behandelen lessen. De theologische lessen bieden waardevol materiaal en zoowel leidsters als leden dienen die onder afsmeeking van God's Geest tot leiding te bestudeeren; de letterkundige lessen zijn heel mooi en voor een ieder van belang, want „de vrouw moet algemeen ontwikkeld zijn, omdat toch op de vrouw de grootste taak rust.”

Ook aan de Maatschappelijk Welzijn-lessen, handelende over de goede verzorging van het lichaam, heeft een ieder groote behoefte.

Door Zr. Hermana F. Lyon, cons. raadvrouwe der Vrouwenorganisaties in de Zending, werden nu verschillende instructies gegeven, welke inhielden, dat:

1e. namens Pres. Merrill der Europeesche zendingen werd gezocht, de Z.H.V.-leden onder oogen te brengen, dat zij toezien, dat de dochters en jonge meisjes onberispelijk tegenover zendelingen staan;

2e. loterij, in welken vorm ook, zal worden afgeschaft, doch deze niet langer te handhaven, omdat het gezegd wordt, doch omdat een ieder voor zichzelf het verkeerde daarvan zal inzien;

3e. het de plicht der Z.H.V. is, de zieken der gemeenten te bezoeken;

4e. het bezoeken van leden, die non-actief zijn, ook tot het werk der Z.H.V. behoort;

5e. men juist moet toezien, dat vreemdelingen en onderzoeksters in onze vergaderingen worden verwelkomd;

6e. de Z.H.V. er haar medewerking aan zal geven, dat Jeugdklassen worden opgericht. De presidenten der Z.H.V. zullen elke maand in haar bijeenkomsten de zusters daartoe aanmoedigen.

Zr. A. Vlam, huisbezoekster der Z.H.V. in Den Helder en Zr. A. Boekhout van Rotterdam hielden nu een samenspraak over het speciale oogmerk voor het komend jaar, en wel het oprichten van Jeugdklassen, waarna Zr. Lyon als laatste instructie nog den raad gaf, om wanneer men een Jeugdklas wilde oprichten, men zich kon wenden tot de Presidente van het Jeugdwerk in de gemeente, die het op haar beurt aan den gemeentepresident zal doorgeven, waarna de lessen kunnen worden toegezonden.

Door Zr. T. C. Hartman werden de verschillende punten bekend gemaakt, hoe met goed succes een bazaar kan worden gehouden:

1. Begin reeds bij den aanvang van het jaar ideeën te maken.
2. Benut opruimingen en uitverkoopen voor het aanschaffen van wol, enz.
3. Gaat met alles met den tijd mede en maakt, dat onze artikelen zijn te toetsen aan de artikelen in de winkels.
4. Zorgt voor veel en gevraagde artikelen, welke vooral goed zijn afgewerkt.
5. Verzekert u van een goede administratie, door:
  - a. de artikelen op lijsten in te schrijven;
  - b. op de voorzijde te vermelden of het cadeau dan wel gekocht was;
  - c. iedere zuster zulk een lijst te geven en wanneer een stuk wordt verkocht, dit aan te teekenen, zoodat een overzicht kan worden verkregen, wat verkocht is.
6. Laat één persoon over het geld gaan, die er voor zorgt, dat het geld in bons kan worden omgezet, terwijl dan verder met een bonnenstelsel kan worden gewerkt.
7. Doet uw best, dat de zaal er aanlokkelijk uitziet en ook de zusters dienen in overeenstemming met de keurig opgemaakte zaal te zijn gekleed. Een gezellig en goed interieur werkt mede tot het maken van grage en tevreden koopers.
8. Verzekert U in alles de hulp der broeders.
9. Maakt voor uw bazaar zooveel mogelijk reclame, door:
  - a. alle zusters te vragen, 4 adressen van vreemdelingen, die onze bazaar wel zouden willen bezoeken, op te geven;
  - b. alle adressen in den omtrek onzer zaal uit het adresboek over te nemen en hieraan uitnoodigingen te doen toekomen en onze bazaar aan te kondigen.
10. Zorgt voor een goede attractie voor de jeugd en brengt daarin zooveel mogelijk variatie. Maakt hierbij geen gebruik van een grabbelton, doch ziet steeds toe, dat een ieder in alles wel degelijk waar voor zijn geld zal krijgen.

Deze vergadering werd door Zr. A. D'Hulst, huisbezoekster der Rotterdamsche Z.H.V., beëindigd met dankzegging.

*Zondagmiddag 3 uur.* Lied no. 96: „De ure des gebeds” werd als openingslied gezongen; Zr. L. Dijkman, Presidente der Z.H.V. te Gouda, ging voor in gebed. Hierna werd „Gij, Ouderlingen Israëls” gezongen. Zr. H. v. Dijk, Presidente der Utrechtsche Z.H.V. en Zr. M. C. v. d. Boogert, Presidente der Haarlemsche Z.H.V., spraken achtereenvolgens over onzen eersten plicht tegenover de Z.H.V. en een ordelijk en fraai tehuis — het ideaal van ieder lid der Z.H.V., waarna de Zingende Moeders „De dauw des hemels” zongen. Zr. B. van Buuren, Presidente der Overmaassche Z.H.V., sprak over lichamelijke en geestelijke gezondheid en Zr. A. Oenes, Pres. der Z.H.V. te Groningen over zuiveren godsdienst. Z. K. Claus-Schoenmaker van den Haag bracht een solo ten gehore. Hierna voerden nog het woord Zr. C. Schipaanboord, Pres. der Z.H.V. te Leiden en Zr. G. Zippro, 2e raadg. in het Z.H.V.-Zendingsbestuur, terwijl de resteerende tijd werd ingenomen door Zr. L. Dijkman, Pres. der Goudsche Z.H.V., Zr. van Beekum, Pres. der Rotterdamsche Z.H.V., Zr. T. v. d. Merwe, Pres. der Z.H.V. te Dordrecht, Zr. M. IJlst, pres. der Z.H.V. te Amsterdam en Zr. T. C. Hartman, Pres. der Haagsche Z.H.V.

Als slotlied werd „De boodschap der zaligheid” gezongen, waarna Oud. D. R. Curtis, werkzaam te Rotterdam, dankzegging uitsprak.

(Wordt vervolgd).

---

## DOOP EN GEESTELIJKE WEDERGEBOORTE

Door den doop keeren wij uit den geestelijken dood, welke op alle ongedoopte menschen is, tot nieuw leven terug. Wij, die het Evangelie hebben aangenomen en gedoopt zijn, zijn in het geestelijk leven. Wij zijn terug in de tegenwoordigheid van God. Natuurlijk zal de vraag worden gesteld: „Hoe komen wij in de tegenwoordigheid van God terug, indien wij Hem niet zien?” Wij zien Hem nu niet, doch zijn wij niet in Zijn tegenwoordigheid, wanneer wij de gave des Heiligen Geestes hebben, een der leden van de Godheid, om ons in alle gerechtigheid te leiden? Wij zijn in Zijn tegenwoordigheid teruggekeerd, indien wij de geboden onderhouden en niet langer in zonden leven, wanneer wij in het geestelijk leven zijn. Dat is in verband met den doop een zeer voornaam iets, dat over het algemeen niet wordt begrepen.

Joseph Fielding Smith.

---

## Utrechtsche M.-Mannen onthalen Bijenmeisjes

Op 14 September j.l. gaven de Utrechtsche M.-Mannen een diner ter eere der Utrechtsche Bijenkorfmeisjes. De leiding berustte in handen van Br. D. Anjewierden Jr. Zoowel wat ter tafel kwam alsmede het geheele programma was in de puntjes. Zang, korte voordrachten en toespraken wisselden elkaar af. Het was een der partijtjes, waarvoor Utrecht zoo welbekend is. Enkelen der Zendingsautoriteiten, alsmede verscheidene leden der Utrechtsche gemeente waren eveneens gast.



## Wie zullen aan het Avondmaal deelnemen?

door President Joseph F. Merrill

De vraag, wie aan het Avondmaal van onzen Heere zal deelnemen, kan niet veelvuldig genoeg worden gesteld, teneinde de toestanden van waardige deelname frisch in het geheugen te houden.

Er is geen heiliger openbare verordening in de Kerk dan de avondmaalsdienst. En er schuilt zekerlijk het gevaar, dat door het wekelijksch houden van den dienst de heiligheid er van ten deele zal worden voorbijgezien. En dit is wellicht dan ook de verklaring, waarom sommigen van ons bij tijden waarschijnlijk onwaardig van het avondmaal nemen. De bediening van het avondmaal is een verordening, welke immer met meer of minder orde en eerbied moet worden uitgevoerd.

Velen onzer schijnen te gelooven, dat het avondmaal aan alle leden der Kerk bediend moet worden, die in de vergadering aanwezig zijn. Maar dit is in het geheel niet het geval. Ons recht voor deze bewering is in de Schriften te vinden. Omtrent deze zaak schreef de apostel Paulus als volgt:

„Zoo dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren. — Maar de mensch beproeve zichzelf en eete alzoo van het brood en drinke van den drinkbeker. — Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren. Daarom zijn onder u vele zwakheden en kranken, en velen slapen.” (1 Kor. 11 : 27-30).

Paulus' gedachte, aldus uitgedrukt, wordt zelfs nog duidelijker in het Boek van Mormon weergegeven (3 Nephi 18 : 26-29) in deze woorden:

„Toen nu Jezus deze woorden gesproken had, richtte hij wederom zijne oogen op de discipelen, die hij verkoren had en zeide tot hen: „Ziet, voorwaar zeg ik u: Ik geef u een ander gebod en dan moet ik tot mijnen Vader gaan, opdat ik de andere geboden, welke hij mij gegeven heeft, mag vervullen.

Nu ziet, dit is het gebod, hetwelk ik aan u geef, namelijk dat gij, wetende niemand zult toestaan onwaardiglijk van mijn vleesch en bloed te gebruiken, wanneer gij het zult bedienen. Want, zoo wie onwaardiglijk mijn vleesch en bloed eet en drinkt, eet en drinkt de verdoemenis tot zijne ziel; daarom, zoo gij weet dat een mensch onwaardig is om mijn vleesch en bloed te nuttigen, zult gij hem verhinderen.”

Vandaar is het onwaardiglijk nemen van het avondmaal een ernstige fout. Doch niemand weet omtrent iemands waardigheid

of anderszins zoo goed af als de persoon zelf. De verantwoordelijkheid te dien opzichte moet dus hoofdzakelijk eerder rusten bij dengene, die van het avondmaal neemt dan bij hem, die de teekenen bedient of rondbrengt. Natuurlijk dient ter voorkoming van aanstoot geven de laatste wel zeker te zijn van de onwaarheid, alvorens de teekenen te weigeren.

Doch er zijn schriftuurpassages, welke licht op deze waardigheidsvraag werpen. In Leer en Verbonden, Afd. 46 : 4 lezen wij :

„Gij zijt eveneens geboden, niemand, die tot de Kerk behoort, uit uwe avondmaalsvergaderingen uit te werpen; niettemin, indien iemand overtreden heeft, laat hem er niet aan deelnemen, totdat hij verzoening heeft gedaan.”

Het volgende vers verbiedt eveneens, een ernstig niet-lid onderzoeker het voorrecht van het bijwonen der avondmaalsvergaderingen te ontzeggen. Wat wordt hier met „overtreding” en „verzoening” bedoeld?

In 3 Nephi 12 : 23-24 lezen wij :

„Daarom, zoo gij tot Mij zult komen, of zult verlangen tot Mij te komen, en u herinnert dat uw broeder iets tegen u heeft, gaat tot uwen broeder en wordt eerst verzoend met hem en kom dan tot Mij met gansch uw hart en Ik zal u ontvangen.”

Om dus goddelijke veroordeeling voor het onwaardiglijk deelnemen aan het avondmaal te vermijden, dienen wij dus als leden der Kerk in goede kameraadschap en vrij van vijandelijke gezindheid tegenover onze medemenschen te staan en vrij van een of andere ernstige inbreuk op de geboden van God. Verder, indien wij weten, dat iemand verkeerde gevoelens jegens ons heeft, is het onze plicht verzoening te zoeken met de tegenpartij, die wij beledigd hebben, alvorens wij waardiglijk aan het avondmaal kunnen deelnemen. Wij moeten derhalve geen verkeerde gevoelens jegens eenigen broeder hebben noch hem toestaan, dezelfde gevoelens jegens ons te blijven koesteren. Bij het waardiglijk nemen van de teekenen in deze heilige verordening moet ons hart vervuld zijn met liefde voor al onze broeders en zusters en wij moeten ons waarlijk van onze zonden bekeerd hebben: „anders zullen wij ongeschikt zijn voor het bijzijn van den Heiligen Geest en zullen onze eigen veroordeeling eten en drinken.

Wij dringen er bij onze heiligen op aan, deze dingen wel te bedenken, daar er één reden is, dat de gedachte daaraan zeker zal helpen aan het overwinnen van de zonden van wangunst, jaloezie, foutzoeken, achterklappen enz., welke onder de leden onzer gemeenten nog maar al te veel voorkomen. Het is duidelijk dat, waar tweedracht in een gemeente bestaat, de Geest des Heeren bedroefd wordt en er noodzakelijke bekeering moet volgen, alvorens allen waardiglijk van het avondmaal kunnen nemen. De Heiligen dienen vooral zeer voorzichtig te zijn, om hun waardigheid tot deelname aan deze heilige verordening te blijven behouden, opdat zij immer den Heere aangenaam mogen zijn.

## JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in November.

### HOOFDSTUK XIV

#### Voortzetting van de bediening onzes Heeren in Galilea

Een geraakte genezen en vergeven

(Vervolg)

Het voorval vraagt onze verdere studie. Volgens een der verslagen waren de eerste woorden van den Heere tot den geraakte: „Zoon! wees welgemoed”; direct daarop volgde de vertroostende en gezaghebbende verzekering: „uwe zonden zijn u vergeven.<sup>1)</sup> De man verkeerde waarschijnlijk in vrees; hij heeft wellicht geweten, dat zijn ziekte het gevolg was van slechte wellusten; ofschoon hij de mogelijkheid waarschijnlijk heeft overwogen, om slechts veroordeeling over zijn overtreding te hooren uitspreken, had hij toch geloof genoeg, om daaraan gebracht te worden. In den toestand van dezen man was er duidelijk een nauw verband tusschen zijn verleden zonden en zijn aanwezige ziekte, en zijn geval is hierbij niet uniek, want wij lezen, dat Christus een ander aanraadde, dien Hij genas, niet meer te zondigen, opdat hem niet wat ergers zou geschieden<sup>2)</sup>. Wij zijn echter niet gerechtigd te beweren, dat alle lichamelijke kwalen het gevolg van onzedelijke zonde zijn; en tegen zulk een begrip staat des Heeren instructie en verwijt aan hen, die in het geval van den blindgeboren man vroegen, wie gezondigd hadden, de man of zijn ouders, waardoor hij zulk een jammerlijke ziekte had, op welke vraag onze Heere antwoordde, dat de blindheid van den man het gevolg was van zijn eigen zonden noch van die zijner ouders.<sup>3)</sup>

In vele gevallen is ziekte echter het direct gevolg van persoonlijke zonde. Wat ook de mate der gepasseerde overtreding van de zijde van den man, die aan verlamming leed, was, Christus erkende zijn bekeering en het daarmee gepaard gaande geloof, en het was des Heeren rechtmatig recht te beslissen over des mans geschiktheid, om vergeving van zijn zonden en verlossing van zijn lichamelijke kwaal te ontvangen. Het vragend antwoord van Jezus op de onuitgesproken kritiek der schriftgeleerden, Farizeeën en wetsgeleerden is op vele manieren uitgelegd. Hij vroeg, wat gemakkelijker was te zeggen: „Uw zonden zijn u vergeven”, of „Sta op, en neem uw beddeken op en wandel”. Is het geen redelijke uitlegging dat, wanneer met gezag door Hem uitgesproken, de bedoelingen der twee uitspraken met elkaar in

<sup>1)</sup> Matth. 9:2. — Aanteekening 5.

<sup>2)</sup> Johannes 5:14.

<sup>3)</sup> Johannes 9:1-3.

verband stonden? De omstandigheid diende voor allen, die ze hoorden, een afdoend bewijs te zijn, dat Hij, de Zoon des menschen, aanspraak maakte op en ook het recht en de macht bezat, beide lichamelijke en geestelijke straffen kwijt te schelden, het lichaam van een zichtbare ziekte te genezen en de geest van een niet minder ware ziekte der zonden te reinigen. In tegenwoordigheid van menschen uit alle klassen verklaarde Jezus aldus openlijk Zijn goddelijkheid en bevestigde dezelve door een wonderlijke machtsmanifestatie.

De aanklacht van godslastering, welke de rabbinale critici in hun gedachten tegen Christus indienden, zou niet slechts bij het in gedachten uitspreken hunner aanmerkingen, noch bij het later teniet doen ervan door de opmerkingen van onzen Heere, blijven. Het was door een meenedig getuigenis, dat Hij ten laatste een onrechtvaardig oordeel ontving en den dood moest ondergaan.<sup>1)</sup> Reeds in dat huis te Kapernaum, was de schaduw van het kruis dwars over Zijn levensloop gevallen.

#### Tollenaars en zondaars

Jezus vertrok vanuit het huis naar den zeeoever, waar naar het volk Hem volgde; daar onderwees Hij hen wederom. Aan het einde van Zijn toespraak liep Hij verder en zag een man, Levi genaamd, een der tollenaars<sup>2)</sup> of belastingambtenaars, die in het douanekantoor zat, waar de onder de Romeinsche wet geheven tol moest worden betaald. Deze man was ook bekend als Mattheus, een naam, minder kenmerkend Joodsch dan Levi.<sup>3)</sup> Later werd hij een der Twaalven en de schrijver van het eerste der Evangeliën. Tot hem zeide Jezus: „Volg mij”. Mattheus verliet zijn plaats en volgde den Heere. Eenigen tijd later bereidde de nieuwe discipel een groot feest in zijn huis, ter eere van den Meester; en andere discipelen waren tegenwoordig. Zoo aanstootelijk was voor de Joden de macht van Rome, waaraan zij onderworpen waren, dat zij van alle ambtenaren in Romeinschen dienst afkeerig waren. Vooral was voor hen een vernedering het systeem der gedwongen belasting, waardoor zij, het volk van Israël, schatting moesten betalen aan een vreemde natie, welke in hun oogen geheel heidensch was.

Natuurlijk werden ook de ontvangers dezer belastingen verafschuwd; en zij, bekend als tollenaars, namen wraak over de onbeleeftde behandeling door onbescheiden verzwaring der belastingvereischten, en zooals door geschiedschrijvers bevestigd, vielen zij het volk dikwijls met onwettige afpersingen lastig. Indien de tollenaars in het algemeen zoo verfoeid werden, kunnen wij ons gemakkelijk indenken, hoe bitter de minachting der Joden moet

<sup>1)</sup> Vergelijk Joh. 10: 33 en 5: 18; Matth. 26: 65, 66.

<sup>2)</sup> Aanteekening 3.

<sup>3)</sup> Matth. 9: 9-13; Mark. 2: 13-17; Luk. 5: 27-32.



zijn geweest jegens iemand van hun eigen volk, die de betrekking als zulk een ambtenaar had aangenomen. In deze weinig benijdenswaardige positie verkeerde Mattheus, toen Jezus hem riep. De tollenaars vormden een aparte maatschappelijke klasse, want van de gemeenschap in het algemeen waren zij praktisch geboycot. Allen, die met hem omgingen, hadden ook aandeel in de algemeene haat, en „tollenaars en zondaars” werd een gewone aanduiding voor de gedegradeerde kaste. Op het feest van Mattheus waren velen zijner vrienden en enkelen zijner collega's uitgenoodigd, zoodat het gezelschap hoofdzakelijk bestond uit deze verachte „tollenaars en zondaars”. En naar zulk een samenkomst ging Jezus met Zijn discipelen.

De schriftgeleerden en Farizeeën konden zulk een gelegenheid tot foutzoeken en scherpe kritiek niet laten voorbijgaan. Zij aarzelden om zich rechtstreeks tot Jezus te wenden, doch zij vroegen den discipelen vol minachting: „Waarom eet uw Meester met de tollenaars en zondaren?” De Meester hoorde het en antwoordde met stichtelijke scherpheid, gemengd met schitterende ironie. Een der gewone leerspreuken van den dag aanhalende, zeide Hij: „Die gezond zijn hebben den medicijnmeester niet van noode, maar die ziek zijn”. Daaraan voegde Hij toe: „Ik ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar zondaars tot bekeering”. De huichelachtige Farizeeën konden op dit antwoord hun eigen toepassing maken, hetgeen sommigen hebben opgevat als te beteekenen, dat hun zelfgerechtigheid was aangeklaagd en hun aanspraken op overmacht bespottelijk waren gemaakt. Naast het verborgen sarcasme in de woorden van den Meester, hadden zij toch ook de wijsheid, in Zijn antwoord opgesloten, moeten opmerken en daarmede hun voordeel moeten doen. Is de plaats van den geneesheer niet bij de zieken? Zou hij gerechtvaardigd zijn, door zich van de zieken en de lijdenden afzijdig te houden? Het is zijn beroep om tot de volle mate zijner bekwaamheid ziekten te bestrijden, zoo mogelijk te voorkomen, wanneer noodzakelijk te genezen. Indien onder het feestend gezelschap ten huize van Mattheus werkelijk een aantal zondaars was geweest, was dit dan geen buitengewone gelegenheid voor de bedieningen van den Heelmeester der Zielen?

De rechtvaardigen hebben den roep der bekeering niet noodig; doch moeten de zondaars in zonden worden gelaten, omdat zij, die belijden, geestelijke leeraars te zijn, zich niet willen verwaardigen, hun de helpende hand te reiken?

#### Aanteekeningen

**3. Tollenaar.** — Een woord, oorspronkelijk bedoeld voor een aannemer van openbare werken of leveranties, doch later toegepast op Romeinen, die van de regeering het recht kochten om in een aangewezen gebied belastingen te ontvangen. (Het Engelsche woord is „publican”, hetgeen het eerste gedeelte van voorgaanden zin beter zal verklaren — Vert.) Deze koopers, altijd ridders (senators werden door hun rang uitgesloten) werden kapitalisten en vormden machtige maatschappijen op aandelen, wier leden een percentage van het belegde kapitaal ontvingen. Provin-

ciale kapitalisten konden geen belastingen koopen, welke in Rome aan de hoogste bidders werden verkocht, die om zich schadeloos te stellen, hun gebied (met een groote stijging in den aan de regeering betaalden prijs) onderverpachten aan de plaatselijke tollenaars, die op hun beurt op hun koopsom weer een voordeel moesten hebben, en zoowel als eigendomsbeheerders als belastingontvangers gelegenheden te over hadden om de menschen af te persen, die hun dan ook om die reden haatten en eveneens, omdat de belasting zelf het teeken van hun onderwerping aan vreemdelingen was." — J. R. Sterrett in *Stand Bible Dict.*

4. **Visschers der menschen.** — „Volgt Mij na en Ik zal u visschers der menschen maken”, zeide Jezus tot de visschers, die later Zijn apostelen werden (Matth. 4:19). Markus' tekst is bijna eender (1:17), terwijl die van Lukas (5:10) luidt: „Van nu aan zult gij menschen vangen”. De juiste vertaling is, zooals uitleggers het er praktisch over eens zijn: „Van nu aan zult gij menschen levend nemen”. Deze bewoording legt den nadruk op de in de tekst gegeven tegenstelling — die tusschen het vangen van visch om ze te dooden en het winnen van menschen om hen te behouden. Overweeg in dit verband de voorspelling van den Heere door Jeremia (16:16), om het verstrooide Israëel te bereiken: „Ziet, Ik zal zenden tot vele visschers, spreekt de Heere: die zullen hen visschen”, enz.

5. „Uwe zonden zijn u vergeven”. De volgende uitlegging door Edersheim (*Lifes and Times of Jesus the Messiah*, deel I, blz. 505, 506) omtrent het behandelde voorval is leerzaam: „In deze vergeving der zonden stelt Hij Zijn persoon en autoriteit als goddelijk voor, en Hij bewees dit door het wonder der genezing, hetwelk onmiddellijk volgde. Waren de twee omgekeerd geweest (d.i. had Christus eerst den man genezen en hem daarna verteld, dat zijn zonden vergeven waren), dan zou er inderdaad van Zijn macht een bewijs zijn geweest, maar niet van Zijn goddelijke persoonlijkheid, noch van Zijn bezit van autoriteit, om zonden te vergeven; en dit en niet het verrichten van wonderen, was het doel Zijner leeringen en zending, waarvan de wonderen slechts bijkomend bewijs waren. Dus liep de zwiigende redeneering der schriftgeleerden, welke evenwel Hem, die alle gedachten leest, open en bekend was, geheel uit op het tegenovergestelde van wat zij verwacht hadden. Geheel ongerechtvaardigd was inderdaad het gevoel van minaching, hetwelk wij kunnen opmaken uit hun onuitgesproken woorden, hoe we ze dan ook lezen: „Wat spreekt deze aldus godslasteringen?” of volgens een juistere weergave ervan: „Waarom spreekt deze alzoo! Hij lastert God!”

Toch hadden zij van hun standpunt gezien gelijk, want God alleen kan zonden vergeven; noch is deze macht ooit aan eenig mensch gegeven of overgedragen. Doch was Hij slechts een mensch, zooals zelfs de meest geëerde van God's knechten? Inderdaad Mensch, maar „de Zoon des menschen” . . . . Het schijnt gemakkelijk te zeggen: „Uwe zonden zijn u vergeven”. Doch voor Hem, die de macht had, dit op aarde te doen, was het gemakkelijker noch moeilijker dan te zeggen: „Sta op, neem uw beddeken op en wandel”.

Toch bewees dit laatste stellig het eerste, en gaf daaraan ten aanschouwe van alle menschen onwifbare wezenlijkheid. En zoo waren het ook de gedachten dezer schriftgeleerden, die op Jezus van toepassing „boos” waren, — omdat zij Hem van godslastering beschuldigden — welke gelegenheid boden tot het leveren van een waar bewijs omtrent hetgeen zij zouden hebben betwist en veracht. Op geen andere wijze kon het opkomen tegen wonderen en dit bijzondere wonder zoo door de „booze gedachten” van deze schriftgeleerden zijn bereikt, toen, na op wonderlijke wijze aan het licht gebracht, zij de grootst mogelijke twijfel uitspraken en naar de hoogste aller vragen omtrent den Christus verwezen. En zoo was het wederom de woede van den mensch, welke Hem prees.”

(Wordt vervolgd).

## NIEUWS VAN DE KERK IN NEDERLAND

### Kindergartenwerk in de Rotterdamsche Zondagsschool

Gedurende de maand September werd in de Rotterdamsche Zondagsschool het werk der Kindergarten-Afdeeling ingevoerd, zulks in overeenstemming met het plan, dat over de geheele Kerk wordt uitgevoerd. Kleine tafels en stoelen in vijf verschillende kleuren, voorzien in zit- en knutselplaatsen voor de kleintjes. Door het Zendingskantoor worden voor dit soort werk lessen verstrekt.

Het bestuur dezer Zondagsschool, bestaande uit de broeders W. v. Gelderen, E. W. Reys en W. de Haan verdienen onze gelukwenschen en waardeering voor dit zoo keurige en veelbelovende werk, door hen begonnen.

### Gemeentekonferentie

In alle gemeenten in Nederland zullen gedurende de maanden November en December gemeentekonferenties worden gehouden. De datum voor elke gemeente zal t.z.t. in de geregelde bijeenkomsten worden bekend gemaakt.

### Gemeentekonferenties van het Jeugdwerk

Voor de eerste maal in de geschiedenis dezer zending zullen op Zondag 24 November a.s. in de gemeenten dezer Zending konferenties van het Jeugdwerk worden gehouden. Programma's hiervoor zijn reeds in het bezit der leidsters en met haar alsmede met aller medewerking zal deze conferentie zeer zeker slagen en aan haar doel beantwoorden. Mogen wij niet uit het oog verliezen, dat dit werk, hoewel hoofdzakelijk bestemd voor kinderen, rijke vruchten kan afwerpen.

### Lid der Kerk onderscheiden

Van broeder Pieter Vlam werd bericht ontvangen uit Soerabaja, Ned. Oost-Indië, dat hij op 31 Augustus j.l. door H.M. de Koningin werd benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

### Korfbalwedstrijden te Amsterdam

Op 30 September j.l. speelde een groep zendingen op verzoek der A.M.V.J. een partij korfbal tegen de korfbalploeg van bovengenoemde vereeniging. De zendingen moesten het met 22-32 tegen de A.M.V.J. opgeven.

Op 14 October j.l. had er op verzoek der A.M.V.J. weder een ontmoeting plaats, waarbij de zendingen, nu eenigszins aan de spelwijze gewend, het genoeg hadden, het van hun gastheeren met 26-18 te winnen.

### Besluit der Amsterdamsche conferentie

Maandagavond 14 October j.l. gaf de Amsterdamsche O.O.V. als waardig besluit der conferentie een keurig verzorgd programma, bestaande uit muzikale nummers, voordrachten en dansnummers. Vooral de laatste, waaraan de Bijenkorlmeisjes onder leiding van Zr. Annie Kemker een grondige voorbereiding hadden laten voorafgaan, waren wel het glanspunt van den avond, in het bijzonder de Menuet en de Oogstdans. De feestavond was een der beste, welke den laatsten tijd door de O.O.V. in Nederland zijn gegeven.

### Z.H.V.-Bazaars

De Z.H.V. van Overmaas hield op den middag en avond van 16 October j.l. haar jaarlijksche bazaar, terwijl gedurende den middag en avond van 23 October j.l. de Rotterdamsche Z.H.V. de hare heeft gehouden.

Bij beide gelegenheden werden verschillende kleedingstukken en andere artikelen te koop aangeboden, welke gedurende het afgelopen seizoen waren gemaakt.

### Jeugdwerk-bazaar te Arnhem

Onder leiding van Zr. J. Gorsselink, plaatselijk leidster van het Jeugdwerk, werd op 18 October j.l. in de Arnhemse zaal een zeer goed geslaagde bazaar gehouden. Het programma werd voor de ouders door de kinderen opgevoerd en nadien werden handwerkjes enz. te koop aangeboden.

Vele ouders der kinderen waren aanwezig en de bazaar was zowel financieel als in uitvoering een succes.

### Doopdienst te Amsterdam

In een op 11 October j.l. te Amsterdam gehouden doopdienst werden door Oud. Dale R. Curtis de volgende personen gedoopt:

Broeder Roelof de Vries en Zr. Maria Sophia de Vries-v. Geffen, Sietske Dikkerboom en Fokje Dikkerboom van Amsterdam en Velma La Von Tielenburg van Alkmaar. Wij verwelkomen deze leden in de kudde van Christus en wenschen hun van harte geluk met de bede, dat zij immer het pad, hetwelk zij gekozen hebben, zullen blijven volgen.

## Conferentie-aankondiging

De halfjaarlijksche conferentie van het Rotterdamsche district zal te Rotterdam worden gehouden op Zaterdag 9 en Zondag 10 November a.s.

Zaterdagavond om 8 uur zal er een lezing met lichtbeelden worden gegeven over „De Geest van Tempelbouw“.

Zondag d.a.v. zullen er drie openbare vergaderingen worden gehouden en wel om 10 uur v.m. en 3 en 7 uur n.m., allen in het gebouw „Excelsior“, Sint Janstraat 15. Het muzikale gedeelte van het programma zal worden verzorgd door de Haagsche en Rotterdamsche koren.

## INHOUD

De Heuvel Cumorah en het Monument van den Engel Moroni . . . . .	341	Utrechtsche M.Mannen ont-halen Bijenmeisjes . . . . .	348
Openbaring in moderne tijden	342	Wie zullen aan het avond-maal deelnemen? . . . . .	349
Verslag Z.H.V. - Conferentie	345	Jezus de Christus. . . . .	351
Doop en geestelijke wederge-boorte . . . . .	348	Nieuws der Kerk in Nederland	355
		Conferentieaankondiging . . . . .	356

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B Rotterdam (N.)— Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—, Buitenland f4.—. Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615